

ГОДИНА XVI.

АПРИЛЪ, 1936—1937

КН. 7.

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на народното просвѣщение съ
окръжно № 4,613 отъ 11 декемврий 1936 година.

ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСОВО

Бѣ полунощъ, срещу недѣля.
Луната прѣскаше лжчи.
Надъ низинитѣ занѣмѣли
навредъ отправяше очи.

И въ мигъ се затѣмни небето,
подземенъ ударъ проехтѣ:
събори канари, дървета, —
трусъ пещерата залюлѣ.

Тя цѣлата се съ блѣскъ изпълни, —
страхъ, ужасъ стражата вдърви!
Господенъ ангелъ въ тая мѣлния
долита, безъ да промѣлви.

Съсъ дрехи свилени, лжчисти —
сребристо-бѣли като снѣгъ —
наведе се съ усмивка чиста,
отхвърли гробния капакъ.

Утихна трѣсъкътъ подземенъ,
просторътъ пакъ се проясни,
а ангелътъ, съ крила развѣни,
застана близо, отстрани.

Исусъ отъ гроба се повдигна —
възкрѣсна, оживѣ въ нощта!
И новината бързо стигна
до всички хора по свѣта
и като пѣсень се разнесе
съ възторженъ гласъ: „Христосъ възкресе“!

Ненчо Савовъ

